

مدرن شدن زن ایرانی یا شبه مدرن شدن او

۳۱ شهریور ۱۴۰۰ ساعت ۹:۱۵

بیشتر زنها از زیر چادر بیرون آمدند و همان طور که سیاق کار طبقه نسوان است، گروهی از آنها هر روز در خودآرایی و خودنمایی گامی فراتر نهادند، فرنگی باب و فرنگی ماب شدند، پاره ای از آنها از فرنگی ها هم سر [جلو] زدند، اما باطن قضیه خلق و خو و طرز تفکر آنها همان بود که بود، ماند....

در ایران مدرن شدن عمدتاً به شکل ظاهری بوده است. به این معنا که فرد در ظاهر مدرن بود و در باطن همان فرد سنتی و یا بدتر؛ چرا که در تناقضی شدید به سر می برد. بنابراین مدرن شدن مردم جوامع سنتی، دربردارنده فواید مدرنیته نیست؛ بلکه نقاط ضعف آن را در خود دارد. این مسئله درباره زنان این مملکت نیز صادق است. بنابراین آنها نه مدرن که شبه مدرن شدند:

«بعد از **کشف حجاب** و ظاهر شدن تدریجی زن در صحنه اجتماع وضع یکباره دگرگون شد و عدم تعادلی آشکار میان پیدا و نهان قضیه به وجود آمد. بیشتر زنها از زیر چادر بیرون آمدند و همان طور که سیاق کار طبقه نسوان است، گروهی از آنها هر روز در خودآرایی و خودنمایی گامی فراتر نهادند، فرنگی باب و فرنگی ماب شدند، پاره ای از آنها از فرنگی ها هم سر [جلو] زدند، اما باطن قضیه خلق و خو و طرز تفکر آنها همان بود که بود، ماند....»

منبع: حسین شهید زاده، راه بی بازگشت، تهران، انتشارات اطلاعات، ۱۳۹۰، ص ۲۴۸

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۶۹۲۲/او-شبه-یا-ایرانی-زن-شدن-مدرن>